

argumentere for, hvorfor vi stadig væk var enige med dem, men sådan var det.

Så spørger hr. Peter Skaarup, om vi er enige i de beregninger, der er lavet. Jeg tør ikke sige, om man kan finde en enkelt lille krumme et eller andet sted, men umiddelbart mener jeg, at de beregninger, jeg har set fra Forsvarsministeriet og Forsvarskommandoen, er rigtige og saglige og korrekte.

Og så siger jeg også med min baggrund som en, der selv har været med engang, at man efter min mening ikke får nogen befalingsmænd eller officerer i det danske forsvar til bevidst og mod bedre vidende at sidde og skrive nogle tal, som vedkommende godt selv ved ikke passer. Hvis det nogen sinde opdages, at en befalingsmand eller officer i det danske forsvar har gjort det, håber jeg, at den til enhver tid siddende forsvarsminister vil sørge for at sparke ham eller hende ud af forsvaret. Den slags medarbejdere har man ikke brug for. Det var den anden ting.

Så det tredje spørgsmål: Hvornår passerede vi the point of no return? Jeg tør ikke sige det, men jeg mener, det er inden for – et slag på tasken – det sidste halve års tid. Det er klart, at for hver dag der er løbet, specielt efter at man er begyndt at indgå kontrakter, specielt efter at personallet og teknikerne har forladt det, specielt efter at man er begyndt at omskole de nye, har tiden arbejdet imod det.

Kl. 15.15

Selvfølgerlig kan man lave beslutningen om i dag, men så skal man bare være klar over, at det vil koste ufatteligt meget, og de operative fordele, man opnår, for selvfølgerlig opnår man nogle fordele, vil ikke modsvare den ekstra investering, for de penge skulle jo tages fra andre steder i forsvaret

Det er derfor, jeg mener, vi har passeret det. Om vi gjorde det i november, december eller i januar, tør jeg ikke sige, men 17. maj har vi efter min ærlige overbevisning passeret det. Det ville være en forkert beslutning at ændre det i dag.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg vil ganske kort spørge, om det indgik i Det Konservative Folkepartis overvejelser i forbindelse med den reviderede finanslov 2002, hvor vi jo satte spørgsmålstegn ved, om det var muligt at finde besparelser inden for forsvaret – vi er tilbage i december måned – at dette point of no return også var passeret på daværende tidspunkt. Der havde jo været mulighed for at æn-

dre på nogle af de tal og eventuelt undgå at kompromittere Mifresta-rammen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er godt og vigtigt, at vi får det, som hr. Helge Adam Møller siger, på bordet, men når både Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti klart mener, at det var en forkert beslutning, og når De Konservative sidder i regering, synes jeg, at der ville være nogle muligheder for at påvirke de her ting. Her synes jeg altså, at man burde have brugt de muligheder meget kraftigere, end man har gjort.

Efter de oplysninger, jeg har, er det sådan, at to ud af fire teknikere på Herkulesflyene nu har sagt op inden for forsvaret. Det betyder altså en flugt af velkvalificeret personale, som er meget uheldig. Hvad kan vi gøre ved det?

Jeg vil også spørge hr. Helge Adam Møller, og det kan godt være, at det var det spørgsmål, som hr. Helge Adam Møller ikke hørte, og derfor gentager jeg det nu: Mener hr. Helge Adam Møller ikke, det er et problem, at man ikke kan sige, hvor store midler der nu bliver taget fra den centrale pulje på grund af afgang af personale, på grund af transport af personale fra København til Aalborg, til Karup?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Lad mig tage det sidste om den centrale pulje først: Jeg ved faktisk ikke nøjagtig, hvad det er for en central pulje. Det er nok derfor, jeg ikke hørte det i første omgang.

At det tilsyneladende viser sig, at det tal, vi har fået i dag for de samlede bygge- og anlægsinvesteringer over i det jyske, hvad enten det er Karup eller Aalborg, bliver lidt mindre end det, man har regnet med, mener jeg er rigtigt, og det er vel i og for sig det afgørende.

Med hensyn til flugt af personale: Det er da korrekt. Der sker jo en flugt, og det var jo, som jeg sagde, også en af de meget væsentlige grunde til, at vi i sin tid støttede arbejdsgruppen, for det anførte arbejdsgruppen også. Hvis jeg husker arbejdsgruppen rigtigt, kan man vel i og for sig sige, at det endda gik en anelse værre, end de vurderede. De sagde også, at det var en vurdering. Og jeg kan huske, at vi i min pressemeddelelse dengang skrev, at det anså vi i og for sig for et af de alvorligste problemer.